

ИВАН ВАЗОВ
МОМИНА БАНЯ
БАЛАДА

chitanka.info

Чучурът печално бърбори в нощта.
На плочите влажни дреме челядта,
децата сънуват унесени сладко:
до Петя бе Тинко, до Иванча — Радко.
Чучурът печално бърбори в нощта.

Едната я майка дрямка не улавя.
Тя пули се в мрака, слухти, не забравя...
Вратата под ключ е, пусто е навън,
шумът на чучура докарува сън,
но бедната майка сън я не улавя.

Чучурът замлъкна! Но вирът шуми,
кат че нещо шатри в топлите вълни:
ту плиска се тихо, ту глухо клокочи,
утихне внезапно и пак избърбочи...
Чучурът замлъкна! Но вирът шуми,

„Ах, господи мили! — тя бледна пришъпна, —
какво се бърбука? Ух, цяла аз тръпна!
Иванчо е влязъл и къпе се тук.
Дете вироглаво! Та кой ще е друг?
Ах, господи мили!“ — тя бледна пришъпна.

Тя стана уплашена, пблна свещта:
децата са всички на своите места.
Но в банята нещо се странно вълнува,
изпъкне, потъне и в мрака заплува...
Тя гледа уплашена, дига свещта.

И гледа водата надула се цяла,
улея закрила, догоре преляла.
Мома непозната полива се там.
Бърбука се, плува и гледа насам,
а майката гледа, настръхнала цяла.

*Момата се къпе във тъмния вир.
Косата ѝ плува на дълж и на шир,
тя гмурка се мълком, играе и плиска,
потъва, изскача и гаче се киска —
момата се къпе във тъмния вир.*

*И банята странно и глухо клокочи,
и капките пръскат на самите плочи...
И майката духна свещта, па легнб
ни жива, ни мъртва. Наста тъмнина.
А банята странно и глухо клокочи,*

Хисар, 15 юли 1882

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.